

A Szegedi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Szegeden, 2018. február 1. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Gyulai Törvényszék mint másodfokú bíróság** 2017. február 14. napján kihirdetett **1.Bf.223/2016/21.** számú ítéletét

megváltoztatja:

I.rendű vádlott neve vádlottat az ellene 3 rendbeli hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) és 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] miatt emelt vád alól **felmenti.**

I.rendű vádlott neve vádlott terhére megállapított 5 rendbeli közokirat-hamisítás büntettét 5 rendbeli - egy esetben folytatólagosan elkövetett - közokirat-hamisítás büntettének [Btk. 342. § (1) bekezdés - **négy esetben b) pont,** egy esetben c) pont] **minősíti.**

A szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét **2 (kettő) évre enyhíti.**

Egyebekben az ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy I.rendű vádlott neve vádlottat szabadságvesztésre ítéltnek tekinti, amelynek végrehajtási fokozata börtön. A vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott lakóhelye: **vádlott lakóhelye neve**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Szarvasi Járásbíróság a 2015. február 17. napján kelt 5.B.49/2013/39. számú ítéletével I.rendű vádlott korábbi neve vádlottat csalás büntette [Btk. 373. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], csalás büntettének kísérlete [Btk. 373. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pont], 5 rb. közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és 3 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 1 év 8 hónap börtönbüntetésre ítélte. A büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott a börtönbüntetés végrehajtása esetén annak kétharmad részét kitöltően bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekkel kapcsolatosan. A **kft neve1** Kft. magánfél polgári jogi igényének érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, és kötelezte a vádlottat 262.815.-Ft bűnügyi költség megfizetésére azzal, hogy megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 42.000.-Ft-ot az állam visel.

Az első fokú ítélet történeti tényállásának lényege szerint a vádlott magyar állampolgárként **születési hely neve1**on született ... napján, anyja neve: I.rendű vádlott anyja neve. I.rendű vádlott

korábbi neve vádlott ...-ban külföldre távozott, majd ... napján a svéd bevándorlási hivatalnál jelentkezett, ahol egy hamis - a keltezés szerint **születési hely neve2**on, ...-ban - kiállított személyi igazolvánnyal igazolta magát, amely szerint **I.r. vádlott neve2**nek hívják, és ...-án született **születési hely neve3**-ban, lakcíme: **születési hely neve2**, ... szám.

Ezt követően a vádlott ... napján vezetéknévét ...ra változtatta, és **I.r. vádlott neve3** néven ... napján svéd állampolgárságot kapott. A vádlott ... napján utónevét ...re, majd ...-én a Szabadalmi és Regisztrációs Hivatalnál vezetéknévét ...ról ... változtatta. A fenti hamis adatokat tartalmazó iratai alapján **ország neve**ban több alkalommal útlevelet állítottak ki részére a hatóságok, így a **sorszám1** sorszámút, a **sorszám2** sorszámút, végül legutóbb, ... napján a **sorszám3** sorszámú útlevelet. Ezen útlevél valótlan adatokat tartalmaz, hiszen I.rendű vádlott korábbi neve az útlevélben I.rendű vádlott neveként szerepel, és **születési hely neve3**-ban (**születés országa**) született, ... napján, anyja neve: **I.r. vádlott anyja neve**, és svéd állampolgár.

A vádlott a valótlan adatokat tartalmazó útlevelének birtokában 2009-ben hazajött **ország neve2**ra, és különböző magán-, illetve közokiratnak minősülő iratokat írt alá.

1./ I.rendű vádlott leánykori neve vádlott 2009. augusztus 14. napján a részben tulajdonát képező, általa vezetett **kft neve2** Kft. nevében eljárva megtervezte a német sértett vállalat sértett magyarországi kizárólagos márkaképviselésének a budapesti székhelyű **kft neve1** Kft-nek képviselőjét, **sértetti képviselő neve** oly módon, hogy telefonon **I.r. vádlott neve4** néven bemutatkozva megrendelt az újonnan nyíló ... Cipőboltjába 536 pár **márka neve** márkájú, vegyes fazonú cipőt 2009. november 15-i fizetési határidővel. **ország neve2** területén ilyen márkájú cipőket csak a

kft neve1 Kft.-n keresztül lehet rendelni a gyártótól, a vádlott korábban nem állt üzleti kapcsolatban a **kft neve1** Kft.-vel.

Ezt követően 2009. szeptember 1. napján eljárva I.rendű vádlott leánykori neve vádlott a **kft neve2** Kft. nevében eljárva belföldi szállítmányozási biztosítási szerződést kötött cipők fuvarozására az **biztosító neve** Biztosító Zrt. sértett **fiók helye** fiókjánál. A szerződés szerint a kockázatviselés 2009. szeptember 2-től 7-ig terjedő időszakra vonatkozott, a szállítási útvonal A közbenső tárolás helye **tárolás helye.**, ami a **kft neve3** Kft. tulajdonosának, ... a lakcíme, aki egyben a vádlott korábbi üzlettársa volt. A tárolási helyként megjelölt cím egy társasházi lakás. A szállítmány a biztosítási szerződés szerint 4.080.000.-Ft értékű 34 kartondoboz bőr cipőáru volt.

Ez után I.rendű vádlott leánykori neve vádlott 2009. szeptember 8-án, majd szeptember 22. napján írásban valótlan tartalmú bejelentést tett az egyéb érdekelt 1 sértetthez, amely szerint kb. 300 pár **márka neve** márkájú cipőt ... között elloptak a **rendsám száma** forgalmi rendszámú tehergépkocsi nem lezárt rakteréből, ezért kéri a kár megtérítését.

Az egyéb érdekelt 1 sértett a kárigényt 2009. szeptember 28. napján érdemi vizsgálat nélkül elutasította, tekintettel arra, hogy a biztosítási szerződés szerint a biztosítás csak a lezárt szállítóeszközbe való erőszakos behatolás folytán keletkezett lopási kárra terjed ki.

A **kft neve1** Kft. a vádlott által megrendelt termékekből 2009. augusztus 18. napján **futárszolgálat neve** futárszolgálat útján leszállított 334 pár vegyes fazonú cipőt, ez 11.430,60 euró (3.088.662.-Ft) értékben. A cipők átvételét a **kft neve2** Kft. nevében eljáró személy, ... aláírással igazolta. Az elismervényen szerepeltek a leszállított cipők egyedi azonosításra alkalmas modell- és munkaszámai is. A **kft neve1** Kft. a termékek után a számlát 2009. szeptember 16. napján állította ki.

Ezt követően került sor arra, hogy a **kft neve1** Kft. megkapta a **kft neve2** Kft. hitelminősítését, amely alapján nem minősült megbízható cégnek a vállalkozás, ezért a megrendelt többi cipő már nem került kiszállításra. A vételárból a **kft neve2** Kft. 2009. október 9. napján 1.000 eurót (270.210.-Ft-ot) megfizetett, a fennmaradó 10.430,60 euró (2.818.451.-Ft) vételárat azonban nem fizette meg, és arra a cég anyagi helyzete miatt reális lehetősége sem volt.

A **kft neve2** Kft.-nek 2009. augusztus-szeptember hónapokban nem állt rendelkezésére olyan nagyságú pénzeszköz, amely fedezte volna a sértett sértettől a **kft neve1** Kft. közvetítésével megrendelt cipők ellenértékének teljes kifizetését.

I.rendű vádlott leánykori neve vádlott a fenti módon álnév használatával a sértett nevében eljáró **kft neve1** Kft. képviselőjét tévedésbe ejtette fizetési szándéka és lehetősége tekintetében, azok kifizetése már megrendeléskor sem állt szándékában, és arra a cégnek reális lehetősége sem volt.

Ezt követően I.rendű vádlott leánykori neve vádlott a fenti módon megszerzett és a **kft neve1** Kft. által leszállított egyedi modellszámokkal ellátott cipőket a vádlott tulajdonában álló **kft neve3** Kft. - melynek alkalmazottja volt a vádlott élettársa, tanú 2 - által ...on üzemeltetett **cipőbolt neve** Cipőboltba szállította.

A nyomozóhatóság 2010. április 22. napján a **kft neve3** Kft. által üzemeltetett ..., **kft neve3 székhelye**. szám alatt lévő **cipőbolt neve** Cipőboltban lefoglalt 175 pár **márka neve** márkájú, vegyes fazonú cipőt, majd a modellszámok alapján megállapítást nyert, hogy azok közül 151 pár a vádlott által a **kft neve2** Kft. nevében a fentiek szerint megrendelt, és a **kft neve1** Kft. által 2009. augusztus 18. napján leszállított cipőkkel azonos.

A **kft neve2** Kft. képviselőjeként eljáró I.rendű vádlott leánykori neve vádlott a sértett sértettnek 2.818.452.-Ft kárt okozott, amelyből ugyan 150 pár cipő lefoglalás útján a **kft neve1** Kft.-hez került, azonban azok csomagolás nélküliek, illetve sérültek voltak, így azokat értékesíteni nem lehetett.

A sértett nevében eljáró **kft neve1** Kft. képviselője, **sértetti képviselő neve** feljelentésében polgári jogi igényt terjesztett elő 2010. április 9. napján, melyet a 2013. szeptember 24. napján tartott tárgyaláson azzal tartott fenn, hogy követelését euróban kívánja érvényesíteni.

I.rendű vádlott korábbi neve vádlott 4.080.000.-Ft összegű kártérítéshez megkísérelt hozzájutni oly módon, hogy az **biztosító neve** Zrt. biztosítót megtévesztette valójában meg nem történt lopás esemény bejelentésével.

2./ I.rendű vádlott korábbi neve vádlott 2009. március 20. napján állandó tartózkodási engedély iránti kérelmet nyújtott be a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Közép-Dunántúli Regionális Igazgatóságánál ...on a I.rendű vádlott neve névre szóló **sorszám3** sorszámú valótlan tartalmú svéd útlevél, valamint valótlan tartalmú magyar hatósági bizonyítvány és lakcímkártya alapján. Ezt követően a hatóság ...-én kiállított **sorszám4** sorszámú, közokiratnak minősülő tartózkodási kártyát, melyet a vádlott ... napján vett át. I.rendű vádlott korábbi neve vádlott ezen cselekményével közreműködött abban, hogy személyes adatai tekintetében a hatóság valótlan adatokat foglaljon közokiratba.

3./ I.rendű vádlott korábbi neve vádlott 2010. március 5-én ...on az okmányirodában új lakcím igazoló kártyát igényelt, melynek során valótlan személyi adatokat tartalmazó lakcím bejelentő lapot nyújtott be, amely szerint I.rendű vádlott nevenek hívják, **születési hely neve3**-ban született

...-án. Ezt követően a bejelentőlapot a hivatal feldolgozta, és ... napján kiállította a valótlan adatokat tartalmazó lakcímet igazoló hatósági bizonyítványt. I.rendű vádlott korábbi neve vádlott ezen magatartásával szándékosan segítséget nyújtott ahhoz, hogy valótlan személyi adatait a hatóság közokiratba foglalja.

4./ A vádlott 2011. január 13. napján a **megye neve** Egészségbiztosítási Pénztár ..., ... alatti ügyfélszolgálatnál valótlan személyi adatokat tartalmazó TAJ kártya igénylőlapot nyújtott be, amely szerint I.rendű vádlott nevenek hívják, **születési hely neve3**-ban született ... napján. Az ügyintézés során a személyazonosságát a szintén valótlan adatokat tartalmazó lakcímkártyával és tartózkodási kártyával igazolta. Ezt követően a bejelentőlapot a hivatal feldolgozta, és ... kiállította a valótlan adatokat tartalmazó társadalombiztosítási hatósági igazolványt. A vádlott ezen magatartásával szándékosan segítséget nyújtott ahhoz, hogy valótlan személyi adatai közhiteles nyilvántartásba kerüljenek.

5./ A Szarvasi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának munkatársai a büntetőeljárás során a vádlott által bemutatott, valótlan adatokat tartalmazó személyazonosító okmányok alapján tüntették fel a hivatalos iratokon, jegyzőkönyveken a vádlott nevét és személyi adatait, így a vádlott ezen magatartásával közreműködött abban, hogy közokiratnak minősülő, valótlan tartalmú jegyzőkönyvek készüljenek. A vádlott a valótlan I.rendű vádlott neve nevet használva a Szarvasi Rendőrkapitányság előtt a 859/2009. bü. számon indult büntetőügyben a következő közokiratnak minősülő jegyzőkönyveket írta alá ezen a néven: a 2009. szeptember 23. napján, 2010. április 22-én, 2010. április 26-án, 2010. július 19-én, 2010. augusztus 3-án, 2010. december 8-án, a Gyomaendrődi Rendőrőrsön készült tanúkihallgatási jegyzőkönyveket, a 2010. április 26. napján a Gyomaendrődi Rendőrőrsön készült írás-mintavételi jegyzőkönyvet, a Gyomaendrődi Rendőrőrsön 2010. augusztus 3. napján kelt két szembesítési jegyzőkönyvet, 2010. március 10-én és 2011. június 10-én készült gyanúsított jegyzőkönyveket, 2010. április 22-én ...on két házkutatást elrendelő határozatot és két házkutatási jegyzőkönyvet, valamint a 2010. április 26-án ...on kelt lefoglalásról készült jegyzőkönyvet, a 2010. május 6-án kelt házkutatást elrendelő határozatot, a 2010. május 26-án ...on házkutatásról készült jegyzőkönyvet. Ezen kívül 2011. március 10-én és 2011. június 10-én valótlan néven aláírta a Gyomaendrődi Rendőrőrsön az iratmásolatok kiadásáról készült jegyzéket.

Ezen túl a fenti büntetőeljárásban a vádlott valótlan I.rendű vádlott neve néven aláírta a következő magánokiratnak minősülő okiratokat: 2010. július 18. lefoglalás megszüntetése elleni panaszt, a 2011. március 9-én ...on a **ügyvéd neve2** ügyvédnek adott meghatalmazást, és a 2011. április 26. napján kelt saját írásos vallomását ...on. Ezen iratok a vádlott a büntetőeljárás során a fenti időpontokban felhasználta oly módon, hogy azokat benyújtotta a nyomozóhatóságnak.

6./ I.rendű vádlott korábbi neve vádlott a **kft neve3** Kft. képviselőjeként eljárva a **kft neve4** Kft. alapításakor 2010. november 15-én valótlan tartalmú okirat szerkesztésében működött közre ...on dr. **ügyvéd neve** ügyvéd **iroda címe** szám alatti irodájában oly módon, hogy az eljárás során nevét valótlanul ... adta meg, és ezen a néven írta alá az iratokat is. A vádlott ezzel egy időben megbízta az okiratot szerkesztő ügyvédet a cégbírósági ügyintézővel, aki ezt követően a valótlan adatokat tartalmazó iratokat benyújtotta a cégbírósághoz, amely a kft.-t 2010. november 16. napján bejegyezte a cégnyilvántartásba. A vádlott ezen magatartásával közreműködött abban, hogy valótlan adatok kerüljenek a cégnyilvántartásba.

7./ A vádlott a **kft neve5** Korlátolt Felelősségű Társaság alapításakor 2010. április 28-án tulajdonosként és ügyvezetőként valótlan tartalmú alapító okirat készítésében működött közre ...on dr. **ügyvéd neve** ügyvéd **iroda címe** alatti irodájában oly módon, hogy saját nevét valótlanul ... adta

meg, és az iratokat is ezen a néven írta alá. A vádlott ekkor megbízta az okiratot szerkesztő ügyvédet a cégbírósi ügyintézővel, aki ezt követően a valótlan adatokat tartalmazó iratokat benyújtotta a cégbíróshoz, amely a kft.-t 2010. április 29-én a cégnyilvántartásba bejegyezte. Ezen kívül a vádlott a fenti kft. tagjaként mint vevő, ... üzlet részének megvásárlásakor 2011. január 18-án valótlan tartalmú adásvételi szerződést és társasági szerződés okiratok készítésében működött közre ...on a dr. **ügyvéd neve** ügyvéd **iroda címe** alatti irodájában oly módon, hogy az iratokon saját neve helyett valótlanul I.rendű vádlott nevéként adta meg és írta alá az okiratokon. Ezután az eljáró ügyvéd benyújtotta az üzlet rész vásárlásáról készült jegyzőkönyvet a cégbíróshoz, amely 2011. január 18-i hatállyal bejegyezte a változást.

Az első fokú ítélettel szemben a védő jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.

A másodfokon eljáró Gyulai Törvényszék a 2016. március 9. napján kihirdetett 9.Bf.217/2015/11. számú ítéletével az első fokú ítéletet megváltoztatta, megállapította, hogy I.rendű vádlott korábbi neve vádlott jelenlegi neve I.rendű vádlott neve, aki magát az alábbi svéd útlevelemmel igazolta: **születési hely neve3**ban született, ...-án, svéd útlevelemének száma **sorszám5**, magyar-svéd állampolgár. A vádlott bűnösségét megállapította további 1 rb. közokirat-hamisítás büntetében. Az eljárás során lefoglalt bűnjelek egy részében azok elkobzásáról rendelkezett, egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta azzal, hogy a vádlott személyi adataiból mellőzte a „svéd állampolgárnak vallja magát” megjegyzést.

A másodfokú ítélet ellen a vádlott és védője egyezően felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Szegedi Ítéltábla a 2016. június 8. napján meghozott Bhar.II.320/2016/5. számú végzésével a másodfokú ítéletet megalapozatlanság okából [Be. 351. § (2) bekezdés a) pont] hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra utasította.

A megismételt másodfokú eljárásban a Gyulai Törvényszék a 2017. február 14. napján kihirdetett 1.Bf.223/2016/21. számú ítéletével a Szarvasi Járásbíróság 5.B.49/2013/39. számú ítéletét megváltoztatta. Megállapította, hogy I.rendű vádlott korábbi neve vádlott jelenlegi neve I.rendű vádlott neve, aki magát a **sorszám5** számú svéd útlevelemmel igazolja, magyar-svéd állampolgár. A vádlott bűnösségét megállapította további 1 rb. közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) és c) pont], a Szarvasi Járásbíróságon Bny.12/2013. tételszámon kezelt 13. sorszám alatti tartózkodási engedélyt, 14. sorszám alatti TAJ kártyát, 15. sorszám alatti adóigazolványt és 16. sorszám alatti lakcímkártyát elkobozta. Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta azzal, hogy a vádlott személyi adataiból mellőzte a „svéd állampolgárnak vallja magát” megjelölést.

A másodfokú eljárásban a törvényszék a Be. 363. § (2) bekezdés b) pontja alapján bizonyítást vett fel, és az elsőfokú bíróság ítéletét az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

Az 1./ tényállási pont előtti megállapításokat kiegészítette azzal, hogy a vádlott által **ország nevében** felhasznált román személyi igazolvány születési időként ... napját, születési helyként **születési hely neve3**, Salaj megye, míg az aradi lakcím vonatkozásában **születési hely neve2** megye megjelöléseket tartalmazta.

A vádlott augusztus 24. napján kapott a svéd hatóságoktól tartózkodási engedélyt **I.r. vádlott neve2** névre.

A történeti tényállás 1./ pontját (első fokú ítélet 5. oldal 2. bekezdését követően) kiegészítette azzal, hogy a sértett sértett nevében eljáró **kft neve1** Kft. a polgári jogi igényt 3.880.662.-Ft és kamatai vonatkozásában 11.430,6 euróban megjelölve terjesztette elő.

A történeti tényállás 2./ pontját akként helyesbítette, hogy a I.rendű vádlott neve névre szóló valótlan tartalmú svéd útlevél száma helyesen: **sorszám2** volt, míg a fenti okirat alapján a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Közép-Dunántúli Regionális Igazgatósága 2009. március 25. napján állította ki az **sorszám4** sorszámú tartózkodási kártyát.

A történeti tényállás 2./, 3./ és 4./ pontjaiban megjelölt közokiratokat a nyomozóhatóság 2012. április 18. napján foglalta le.

A vádlott részére a 2000. november 8. napján kiállított **sorszám1** sorszámú, és a ... napján kiállított **sorszám3** sorszámú útleveleket a nyomozóhatóság 2012. április 8. napján foglalta le.

A nyomozóhatóság a fenti útlevelek lefoglalását 2012. május 7. napján megszüntette, és azokat megküldeni rendelte a Svéd Királyság **ország neve2i** Nagykövetségének.

A nyomozóhatóság a vádlott részére 2004. december 8. napján kiállított 45788716 számú útlevelet 2012. április 26. napján foglalta le.

A másodfokú bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott neve vádlott védője jelentett be fellebbezést elsődlegesen felmentés, másodlagosan hatályon kívül helyezés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség a felmentésre irányuló fellebbezést részben alaposnak tartotta. Indítványozta, hogy az ítélet tábla az iratok alapján az első fokú ítélet 2. oldal alulról a 2. bekezdését egészítse ki a vádlott másodfokú eljárásban előadott személyi körülményeivel.

Az első fokú ítélet 5. oldal 2. pontját akként helyesbítse, hogy az **sorszám4** sorszámú tartózkodási kártya 2009. március 26. napján került kiállításra.

A másodfokú ítélet 3. oldal 4. bekezdését akként indítványozta helyesbítenie, hogy az ott megjelölt útlevelek 2012. április 18. napján kerültek lefoglalásra.

A másodfokú ítélet 3. oldalának 6. bekezdését akként helyesbítse, hogy az útlevél száma helyesen: **sorszám2**.

Indítványozta valamennyi tényállási pontból annak mellőzését, hogy a vádlott valótlanul használta, illetve adta meg saját nevéként a I.rendű vádlott neve nevet, továbbá azt, hogy az iratokat valótlanul írta alá I.rendű vádlott nevéként.

Indítványozta továbbá, hogy az első fokú ítélet 12. oldal 4. bekezdésének 6. sorát, amely szerint a cipők 2009. augusztus 18-án az **cipőbolt címe** alatti cipőboltba kerültek, tekintse a tényállás részének a harmadfokú bíróság.

Az ügyész az átiratában hivatkozott arra, hogy a vádlott névváltoztatása **ország nevéban** a svéd jogszabályoknak megfelelően - több lépcsőben - történt, így bár hamis román személyi igazolvány adataiból indultak ki a hatóságok, a vádlott azonban immáron hivatalosan és jogszerűen viseli a I.rendű vádlott neve nevet. Erre figyelemmel álláspontja szerint nem valósult meg bűncselekmény azon esetekben, ahol az ítéletben hivatkozott iratokon csupán a vádlott jelenlegi neve szerepel, s valótlan adatok, így a születés helye és ideje nem. Így álláspontja szerint az ítéleti tényállás 5./ pontjában feltüntetett három magánokirat felhasználásával nem valósult meg bűncselekmény, hiszen

az ügyvédi meghatalmazás, a panasz és az írásbeli vallomás egyaránt csak a vádlott névalírást tartalmazta, s figyelemmel arra, hogy a tényállás 6./ és 7./ pontjaiban hivatkozott cégnyilvántartási bejegyzések is csupán a vádlott jelenlegi nevét és a szintén valós anyja nevét tartalmazzák, így ezekben az esetekben nem került valótlan adat közokiratba foglalásra.

Erre figyelemmel a tényállás 5./, 6./ és 7./ pontjaival kapcsolatban a 3 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében, valamint a 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében téves volt a vádlott bűnösségének megállapítása.

Hivatkozott ugyanakkor arra is, hogy a tényállás 5./ pontjában felsorolt iratok közül a 2009. szeptember 23. napján, 2010. április 22. napján készült tanúkihallgatási jegyzőkönyvek, a 2011. március 10. napján készült gyanúsított jegyzőkönyv, a 2010. április 26. napján készült lefoglalási jegyzőkönyv, a 2010. május 6. napján készült házkutatást elrendelő határozat, valamint a házkutatásról készült jegyzőkönyvek nem csupán a vádlott jogszerűen használt nevét, hanem valótlan születési helyet és születési időt is tartalmaznak, ezért a I.rendű vádlott neve jogszerű névhasználat nem érinti a vádlott terhére helyesen megállapított folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetét.

Álláspontja szerint törvényesen járt el a másodfokú bíróság, amikor további közokirat-hamisítás büntetében megállapította a vádlott bűnösségét, hiszen az irányadó tényállás tartalmazza a ... napján kiállított **sorszám3** számú útlevelemmel kapcsolatban azt, hogy a hivatkozott hamis román személyi igazolvány adatait alapul véve került sor annak kiállítására. Álláspontja szerint azonban tévesen minősítette a másodfokú bíróság ezen cselekményt a Btk. 342. § (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti közokirat-hamisításnak, a Kúria 1/2004. BJE határozata szerint ugyanis, ha a megtévesztő közreműködés hamis, vagy hamisított közokirat felhasználásával történik, akkor a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontja szerinti közokirat-hamisítás és az intellektuális közokirat-hamisítás egymással látszólagos alaki halmazatot képez, és csak a közokirat-hamisítás materiális alakzata kerülhet megállapításra.

További enyhítő körülményként indítványozta értékelni, hogy a vádlott két tanuló nagykorú gyermekének tartásáról gondoskodik. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során nem a törvénynek megfelelően fogalmazott, és az első-, illetve másodfokú bíróság egyaránt elmulasztotta annak hivatalból történő vizsgálatát, hogy a vádlott érdemes-e előzetes mentesítésre.

Összességében a másodfokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítélet tábla a vádlottat az ellene 3 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) és 2 rb. közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] miatt emelt vád alól mentse fel, egyebekben a másodfokú ítéletet hagyja helyben azzal, hogy a vádlottat szabadságvesztésre ítéltnek tekintse, amelynek végrehajtási fokozata börtön, a vádlott a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, illetőleg a vádlott lakóhelye **I.r. vádlott lakcíme**.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő a bejelentett fellebbezését akként módosította, hogy azt csupán felmentés érdekében bejelentettként tartotta fenn. Álláspontja szerint bár a tényállás megalapozatlan, de az az iratok alapján kiküszöbölhető. Az ügyészi indítvánnyal egyezően a védő is hivatkozott arra, hogy a vádlott jogszerűen használja a I.rendű vádlott neve nevét, így azon okiratok esetében, amely csupán ezt a nevet tartalmazza, fel sem merülhet bűncselekmény elkövetése. Álláspontja szerint azok okiratok tekintetében, ahol a vádlott valótlanul szerepeltette a születésének helyét és idejét, azért nem állapítható meg bűncselekmény, mert csupán oly módon adhatta volna meg a tényleges születési helyét és idejét, ha ezáltal önmagát bűncselekmény elkövetésével vádolja.

Előadta, hogy nem sikerült az eljárás során azt bizonyítani, hogy a román útlevél, amely a valótlan születési adatokat tartalmazta, jogszerűtlenül került a vádlott birtokába, így véleménye szerint az sem bizonyítható, hogy megvalósult a közokirat-hamisítás bármelyik alkalommal.

Hivatkozott arra, hogy tévesen került a vádlott bűnössége a csalás büntettségében, illetőleg a csalás büntettségének kísérletében is megállapításra. Ezzel kapcsolatban az első- és másodfokon eljáró bíróságok részben iratellenes megállapításokat tettek, illetve nem megfelelő jogi következtetést vontak le. Hivatkozása szerint tévesen jutott az első- és másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a vádlottnak sem szándéka, sem képessége nem volt arra, hogy a megrendelt cipőket kifizesse, hiszen közgazdasági értelemben vett fizetéseképtelenség nem lett megállapítva az eljárás során. Utalt arra, hogy amennyiben a cipők értékesítésre kerültek volna, úgy a vádlott ki tudta volna fizetni határidőben azok vételárát.

Véleménye szerint az iratokkal ellentétesen került megállapításra az, hogy a vádlott valótlan bejelentést tett a cipők eltulajdonításával kapcsolatban, hiszen nem sikerült bizonyítani, hogy a vádlott részt vett a cipők elszállításában, mint ahogyan azt sem, hogy a vádlott tudtával, vagy közreműködésével került arra sor. Álláspontja szerint az is tévesen került megállapításra, hogy a lefoglalt cipők ténylegesen azonosak voltak az eltulajdonított cipőkkel.

A csalás büntettségének kísérlete vonatkozásában hivatkozott arra is, hogy mivel a biztosítás nem terjed ki a lezáratlan kocsiból való lopásra, még amennyiben a valótlan bejelentés ténye megállapítható lenne, akkor is alkalmatlan kísérletnek kellene azt minősíteni. Álláspontja szerint a tényállás 1./ pontja hiányos, hiszen nem lett felderítve az, hogy ténylegesen ki szállította el a cipőket, azok hogyan kerültek a cipőboltba, illetve azonosak-e egyáltalán az eltulajdonított cipők a boltban lefoglaltakkal. Összességében arra tett indítványt, hogy az ítélet tábla a vádlottat a csalás büntetése és a csalás büntettségének kísérlete miatt emelt vád alól mentse fel, és a bűnösséget csak a személyes okmányai tekintetében állapítsa meg.

Tekintettel arra, hogy a másodfokú bíróság olyan cselekmény miatt állapította meg a vádlott bűnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett, ezért a Be. 386. § (1) bekezdés b) pontja alapján a harmadfokú eljárás lefolytatásának törvényi feltételei fennálltak.

Az ítélet tábla a Be. 392. § (4) bekezdése és a Be. 387. § (1) bekezdése szerint eljárva, a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú eljárást egyaránt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy mind az első-, mind a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértéstől mentesen folytatta le eljárását.

A megismételt eljárásban a másodfokú bíróság az általa felvett részbizonyításra is figyelemmel kiküszöbölte az elsőfokú bíróság által megállapított ítélet részbeni megalapozatlanságát (részbeni felderítetlenségét). Ezáltal az első- és másodfokú bíróság a tényállás felderítési feladatának eleget tett. A törvényszék helyesen járt el akkor is, amikor a tényállást kiegészítette, azonban a tényállás kiegészítése részben elégtelen, részben pedig pontatlan volt, amelyre figyelemmel a harmadfokú bíróság az iratok egybehangzó adatai alapján a tényállást az alábbiak szerint kiegészítette, illetve helyesbítette [Be. 388. § (2) bekezdése]:

A vádlott elvált családi állapotú, három nagykorú gyermeke van, akik közül kettő gimnáziumi tanuló, utánuk havi 180 euró tartásdíjat fizet. A vádlott autószerelő-műszerész végzettségű, életvitelszerűen ... él, havi jövedelme 1.200 euró, vagyona az **ingatlan címe** alatti 14-15.000.000.-Ft értékű ingatlan 1/8 tulajdoni illetősége.

Az első fokú ítélet 5. oldalának 2. pontjában hivatkozott tartózkodási kártya kiállítására helyesen 2009. március 26. napján került sor.

A második ítélet 3. oldal 4. bekezdésében hivatkozott útlevelek lefoglalására 2012. április 18. napján került sor, a 3. oldal 6. bekezdésében hivatkozott útlevél száma helyesen: **sorszám2**.

Mellőzte az ítélet tábla az arra történő hivatkozást, hogy a vádlott valótlanul használta a I.rendű vádlott neve nevet, illetve valótlanul írta alá a nevét I.rendű vádlott nevéként.

Az első fokú ítélet 12. oldalának 4. bekezdés 6. sorát, amely szerint a cipők 2009. augusztus 18. napján az **cipőbolt címe** alatti cipőboltba kerültek leszállításra, a tényállás részének tekintette.

Az így kiegészített, illetőleg helyesbített tényállás képezte a harmadfokú felülbírálat alapját.

A megalapozott tényállásból - többségében - helyesen következtetett a másodfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére.

Ugyanakkor bár a másodfokú bíróság még az ítéletének a rendelkező részében is megállapította, hogy a vádlott jogszerűen viseli a I.rendű vádlott neve nevet, elmulasztotta ezen - helyes - álláspontjának a jogi következményét levonni. A fellebbviteli főügyészség e körben kifejtett fenti álláspontját a harmadfokú bíróság teljes mértékben osztotta. Az első fokú ítélet 5. 6. és 7. tényállási pontjaiban hivatkozott 3 db magánokiraton (a panaszon, az ügyvédi meghatalmazáson és az írásbeli vallomáson) a vádlott nevén kívül egyéb személyes adatai nem szerepeltek, illetve ahogyan arra az ügyészi átírat is utalt, a tényállás 6./ és 7./ pontjában a jogszerűen használt néven és a vádlott édesanyjának valós nevén kívül más adatok nem kerültek a cégnyilvántartásba feltüntetésre. Ezért ezen magánokiratokkal és közokiratokkal kapcsolatban tévesen került sor a vádlott bűnösségének a megállapítására. Erre figyelemmel az ítélet tábla a vádlottat az ellene 3 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §) és 2 rb. közokirat-hamisítás büntette [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

Ebben a körben osztotta a harmadfokú bíróság az ügyészségnek azon álláspontját is, amely szerint a tényállás 5. pontjában foglalt folytatólágosan elkövetett közokirat-hamisítás büntettének megállapíthatóságát nem érintette az, hogy a vádlott jogszerűen használhatja a I.rendű vádlott neve nevet, hiszen a tényállás 5./ pontjában írt iratok közül több is valótlanul tartalmazza a vádlott születési helyét és idejét, amelyek alapján a bűnösség kimondása és a cselekmény minősítése is helyes volt.

Okszerűen állapította meg a törvényszék azt is, hogy I.rendű vádlott neve vádlott azzal a magatartásával, hogy a hamis román személyi igazolvány adatait alapul véve kezdeményezte a svéd útlevél kiállítását, amely alapján a svéd hatóság ... napján kiállította a **sorszám3** sorszámú útlevelet, ezáltal megvalósította a további közokirat-hamisítás büntettét.

Ezen bűncselekmény jogi minősítésével kapcsolatban azonban tévesen járt el a másodfokú bíróság. Ahogyan arra az ügyész is hivatkozott, a Kúria 1/2004. BJE határozata alapján amennyiben hamis közokirat felhasználásával valósul meg az ún. intellektuális közokirat-hamisítás, úgy a közokirat-hamisításnak csupán a materiális alakzata [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontja] állapítható meg, míg a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerinti alakzat nem. Erre figyelemmel a törvényszék által megállapított további 1 rb. közokirat-hamisítás büntette helyesen csak a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontja szerint minősül.

A védő által bejelentett csalás büntette és csalás büntettének kísérlete vonatkozásában a felmentést célzó fellebbezés lényegét tekintve a bizonyítékok mérlegelését támadta. A cipők beazonosíthatóságával, eladhatóságával kapcsolatos tényállási részt az első- és másodfokú bíróságok **sértetti képviselő neve** tanúvallomására és az azt alátámasztó egyéb iratokra alapították, az ezzel kapcsolatos mérlegelés nem volt sem iratellenes, sem logikátlan, így a harmadfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége az ezzel kapcsolatos bizonyítékok eltérő mérlegelésére.

Nem osztotta az ítélőtábla azt a védői álláspontot sem, amely szerint szükséges lett volna a **kft neve** Kft. pénzügyi helyzetének, esetleges fizetéseképtelenségének további vizsgálata. Ez a vádlott büntetőjogi felelőssége szempontjából ugyanis teljesen irreleváns, hiszen a megállapított tényállás szerint a vádlott álnevet használva rendelte meg a cipőket, amelyből logikusan következtetett az elsőfokú és a másodfokú bíróság arra, hogy a vádlott fizetési szándéka már a cipők megrendelésekor is hiányzott. A fizetési szándék hiányára figyelemmel a bűnösség megállapításához nem szükséges a tényleges fizetőképesség vizsgálata.

Nem osztotta az ítélőtábla a védőnek az alkalmatlan kísérlettel kapcsolatban előterjesztett védekezését sem, hiszen a valótlan tartalmú kárbejelentés objektíve alkalmas volt arra, hogy az egyéb érdekelt 1. sértettet tévedésbe ejtve, annak kárt okozzon. A tényleges kifizetésről a tévedésbe ejtést követően további eljárás keretében döntött a biztosító. Ebből kifolyólag nem állapítható meg az, hogy a valótlan tartalmú kárbejelentés objektíve alkalmatlan volt a biztosítási összeg jogtalan megszerzésére.

Tévesnek ítélte az ítélőtábla a védőnek azon okfejtését, amely szerint a vádlott a tényleges születési helyének és idejének felfedése esetén önmagát vádolta volna egy bűncselekmény elkövetésével, márpedig erre nem volt köteles, s ezért nem valósított meg a cselekmény bűncselekményt.

Ezzel kapcsolatban osztotta az ítélőtábla a törvényszéknek azt az álláspontját, amely szerint a védekezés joga nem terjed ki arra, hogy a vádlott az ellene indult büntetőeljárásban intellektuális közokirat-hamisítás büntettét valósítsa meg.

A tényállás 1./, 2./, 3./, 4./ és 5./ pontjával kapcsolatban helyesen került sor a vádlott bűnösségének megállapítására azzal, hogy a vádlott által elkövetett jogi minősítés a közokirat-hamisítás büntette tekintetében a tényállás 2./, 3./ és 5./ pontjával kapcsolatban korrekcióra szorult. A már hivatkozottak szerint ugyanis azon esetekben, amikor az irányadó tényállás szerint az újabb közokirat kiállítására azt követően került sor, hogy a vádlott a saját személyazonosságát hamis közokirattal igazolta, a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontja szerinti közokirat-hamisítás megállapításának van helye. Ezek a következők voltak: az ítélet 1./ tényállási pontját megelőzően hivatkozott **sorszám3** sorszámú svéd útlevele, a tényállás 2./ pontjában hivatkozott **sorszám4** sorszámú tartózkodási kártya, a tényállás 4./ pontjában hivatkozott TAJ kártya, és a tényállás 5./ pontjában hivatkozott büntetőeljárás során keletkezett közokiratok. Bár a tényállás 3./ pontjában írt közokirat-hamisítás jogi minősítése helyes volt, az ítélőtábla a könnyebb érthetőség érdekében a vádlott terhére megállapított valamennyi, azaz mind az 5. rb. közokirat-hamisítás büntettét újraminősítette.

A csalás büntette, valamint a csalás büntette kísérletének minősítése törvényes volt.

A büntetés kiszabása során értékelendő bűnösségi körülményeket az ítélőtábla csupán annyival egészítette ki, hogy további enyhítő körülményként értékelte, hogy a vádlott két nagykorú gyermeke eltartásáról gondoskodik, és nagyobb nyomattal értékelte az első fokú, illetőleg a másodfokú ítélet kihirdetése óta eltelt időt.

Az így kiegészített bűnösségi körülményekre és a felmentő rendelkezésekre is figyelemmel a harmadfokú bíróság azt állapította meg, hogy a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés olyan jelentős mértékben eltér a vádlott javára a büntetés kiszabása során irányadó középértéktől - amely 2 év 4 hónap 15 nap -, hogy annak lényeges enyhítése nem indokolt. Osztotta az ítélőtábla a másodfokú bíróságnak azt az álláspontját, hogy a büntetési célok a vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is elérhetőek. Azonban a végrehajtás felfüggesztésének próbaidejét az ítéletek meghozatala óta eltelt hosszú időre figyelemmel a harmadfokú bíróság a rendelkező részben írtak szerint enyhítette.

A másodfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

Osztva az ügyészség e körben kifejtett álláspontját, az ítélőtábla megállapította, hogy az első és másodfokú bíróság elmulasztotta a 8/2015. (IV.17.) AB határozatban írtaknak megfelelően - a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása mellett - annak vizsgálatát, hogy I.rendű vádlott neve vádlott esetében helye van-e a Btk. 102.§ (1) bekezdése alapján előzetes mentesítésnek. Az ítélőtábla ezt pótolva azt állapította meg, hogy a vádlott az általa elkövetett bűncselekmények jellegére és nagyobb számára tekintettel méltatlan arra, hogy előzetes mentesítésben részesüljön.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélőtábla a felmentés érdekében bejelentett fellebbezést részben alaposnak ítélte, és a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. § (3) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta. Egyebekben pedig azt a Be. 397. §-a alapján helybenhagyta azzal, hogy mivel a vádlottal szemben a büntetés kiszabására nem a Btk. 35.§ (1) bekezdésében foglalt szövegezésnek megfelelően került sor, ezért azt helyesbítve a vádlottat szabadságvesztésre ítéltnek tekintette, amelynek végrehajtási fokozata börtön. A Btk. 38.§ (2) bekezdés a) pontjára figyelemmel pedig helyesbítette a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezést is.

Az iratok alapján megállapította továbbá a vádlott lakóhelyének címét.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 558. § (4) bekezdésén alapul.

Szeged, 2018. február 1.

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet
előadó bíró

. Kiss Dániel
bíró

A Szegedi Ítélőtábla Bhar.II.341/2017/3. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf.223/2016/21. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2018. február 1.

Dr. Mezőlaki Erik

a tanács elnöke